

RAFAŁ WOJACZEK (1945–1971) je v svojem kratkem življenju (naredil je samomor) izdal štiri zbirke pesmi, ki razodevajo njegovo bolešno neprilagodljivost svetu, občutek izobčenosti, strahu in slabih slutenj. Za njegovo ljubezensko liriko so značilni intimizem, čustvenost in čutnost, izraženi ekspresionistično.

Pesnica EWA LIPSKA (1945) je dokončala umetnostno akademijo v Krakovu, že kot gimnazijka objavila prve pesmi in leta 1969 izdala prvo zbirko. To je moralistična poezija, kritična do sodobnega sveta, prežeta s skrbjo za usodo mladega rodu, kar odseva iz njene ljubezenske lirike.

TOMASZ JASTRUN (1950) je doštudiral polonistiko na varšavski univerzi in od leta 1974 delal v raznih literarnih uredništvih, od 1987 pri mesečniku Res Publica. Prvo pesniško zbirko je objavil leta 1978, že za naslednjo pa prejel literarno nagrado poljskega Pen kluba in bil leta 1986 ponovno nagrajen za celotno književno delo, ki obsega poleg poezije reportažne Zapiske iz začaranega kroga, otroško literaturo in filmske scenarije.

Najmlajši v našem izboru KRZYSTOF LISOWSKI (1954) je končal poljsko filologijo na jagelonski univerzi Krakovu, debitiral kot pesnik v tamkajšnjem tedniku Życie Literackie in leta 1975 izdal prvo pesniško zbirko, ki so ji sledile številne druge. Zanje je prejel že več literarnih nagrad.

Uvod in prevod: Rozka Štefanova

Tadeusz Nowak

LJUBEZENSKI PSALM

Pri tebi sem Za reko konj vzdihuje
s travnikov zornic siplje se seno
in vrt namesto žolča ptičev
podaja nebu s kopjem jabolko

Pri tebi sem kot Kajn pri Kajnu
Ker Abel je že umorjen in spaljen
na tvojem vratu in na mojem vratu
njegov pepel je v medaljonu spravljen

Pri tebi sem ostrina ob ostrini
med nama je usoda bilka trave
vse drugo: svet nebo je kot igrača
ki starim bo ljudem za vir zabave

KONEC LJUBEZNI...

Konec ljubezni, žalost se naznanja
in name čaka sedem visočin,
sedem marjetic, v polju posejanih.

Kdo jih utrga, s smehom pogosti
oči zaupne, sladkosnedna usta?

Še mami me preprostost sramežljiva
podane roke, glava vstran zazrta,
vrata za lahkonoč napol odprta,
kjer šepetaje se skrivnost razkriva.

Minilo zdaj deževje je brez kraja
in odletela dlaka spenjenih meglà,
čeprav lahko bi, pa še ne odhajam
v zame sešito vrečo iz temnega neba.

Jerzy Harasymowicz

* * *

O Mati božja
ki varuješ njene prsi
s ščitom in z mečem gorečim
Mati božja na čudežni gori
nikar se tako ne jezi

Zakaj bi se moral z njo
v grmovju ob reki ruvati
raje izpusti mi iz košarice
dve golobici zlati

Zaščiti raje moje snovanje
pomagaj mi v tatinskih naklepih
in naj kerubinov ne bega
njenih jagnječih prsi bečanje

Ki varuješ njen izrez pod vratom
kot Jasno goro svojo
odmakni v životcu vratca
ko v tretje petelin zapoje

In mesec s krono zasloni
in prste moje zaščiti
jaz ti zato poklonim
pesnitev z gotskim zvonikom